

2021 Palvenädal

MINA LÄHEN

Autor: Dr. Yeury Ferreira

Märts 20 - 27 2021

Ülemaailmne noortepäev: Märts 20, 2021

Kojutuleku hingamispäev: Märts 28, 2021

Peakonverentsi noorte osakond

Kirjaniku kohta:

Dr. Yeury Ferreira

Autori sünnimaaks on Dominikaani Vabariik. Ta omab Juhtimise ja Teoloogia magistrikraadi ning doktori kraadi Andrews-i ülikoolist. Ta on töötanud pastorina, evangelistina ning hetkel teenib hispaania keelse kogudusetöö direktorina, New York-i linnas. Ta on ka kirjutanud raamatu *Living Without Fear*, mis oli 2021 aasta misjoni raamatuks; ühtlasi on ta kirjutanud ka raamatu *Preaching the Word*, mis õpetab lugejaid valmistama ja esitama jutlusi. Ta on õnnelikult abielus Mariel Ferreiraga ja on kahe lapse isa: Ernesto ja Elizabeth Ferreira.

Sisukord

<i>Jutlus 1</i>	4
<i>Jutlus 2</i>	11
<i>Jutlus 3</i>	19
<i>Jutlus 4</i>	26
<i>Jutlus 5</i>	33
<i>Jutlus 6</i>	39
<i>Jutlus 7</i>	45
<i>Jutlus 8</i>	52

Jumal, uuenda mind ja ma lähen

(Jesaja 6:8)

SISSEJUHATUS

Kirjanik Stephen R. Covey, kirjeldab oma laialt tuntud raamatus *Väga efektiivse inimese 7 harjumust*, kogemust, mida ta New York-i metroos elades läbi tegi. Covey jutustab, kuidas tol päeval inimesed istusid rahulikult, mõni luges ajalehte, teised olid hoopis kinni oma mõtetes või puhkasid niisama suletud silmi. Ühe sõnaga, ümbritsev atmosfäär oli vaikne ja rahulik.

Järsku sisenes rongi mees koos oma lastega. Lapsed olid nii valjud ja sõnakuulmatud, et õhkkond muutus täielikult.

Laste isa jätkas silmad kinni istumist eirates toimuvat täielikult. Lapsed hüppasid siia sinna ja karjusid nii kuidas tahtsid, viskasid asju, isegi tirisid reisijate käest ajalehti ära. Olukord oli väga tüütu aga isa ei teinud midagi.

Covey ei suutnud uskuda, mida nägi. Kuidas võis see mees lasta oma lastel nii käituda! Niisiis, ta tõusis püsti ja pöördus laste isa poole, öeldes: „härra, teie lapsed ärritavad paljusid inimesi. Kas te ei saaks neid kontrollida?“

Tol hetkel, kui too mees tõstis oma pilgu ning lausus tasasel häälel: „Ah, teil on õigus. Ma peaksin vist midagi ette võtma, me käisime haiglas... nende ema suri umbes tund aega tagasi. Ma ei tea mida mõelda, arvan, et nemad ei tea ka kuidas reageerida.“

Pärast seda avastust, kirjutas Covey: “Ühtäkki, nägin asju hoopis teisest küljest, kuna ma nägin asju teisest küljest, siis ma ka *mõtlesin* teist moodi, *tundsin* teist moodi ja *käitusin* teist moodi. Minu ärritus haihtus.”¹

Huvitav lugu! See näitab, et kui meie nägemus millestki muutub siis muutuvad ka meie mõtted, tunded ja eelkõige muutub meie käitumine. Meie tänases sõnumis kutsun teid üles uuendama oma nägemust Jumalast. Kinnitan teile, et kui seda teete siis teie elu muutub täielikult!

ARENDUS

Piibel tutvustab meile lugu mehest, kes muutus täielikult hetkel, mil ta uuendas oma nägemust Jumalast. Ma viitan siin prohvet Jesajale. Loo kohaselt, sai see prohvet erilise nägemuse Jumalast. Siiski, enne kui me analüüsisime Jesaja elu muutvat nägemust, lubage mul rääkida veidi tema raamatust tervikuna.

Jesaja raamat on üks huvitavamaid raamatuid Piiblis. Mõned isegi nimetavad seda mini Piiblik! Raamatul on kuuskümmend kuus peatükki just nii nagu Piiblit on kuuskümmend kuus raamatut. Tal on kaks suuremat jaotust, nii nagu Piiblis üldiselt on kaks osa, kolmkümmend üheksa peatükki (nagu Vana Testament) ja teises pooles kakskümmend seitse peatükki (nagu Uus Testament).²

Aga kas sa tead mis on Jesaja raamatu juures kõige huvitavam? Kõikidest raamatutest räägib just see kõige rohkem Jeesusest! Sellepärast kutsutaksegi Jesajat ka Messiaanlikuks prohvetiks. Jesaja räägib meile kõike Jeesuse kohta:

- Tema sünd (Jesaja 7:14)
- Tema pere (Jesaja 11:1)

---

¹ Stephen R. Covey. *Los 7 hábitos de la gente altamente efectiva* (Buenos Aires, Argentina: Paidós, 2003), p. 19.

² Henrietta C. Mears. *Lo que nos dice la Biblia* (Miami, FL: Editorial Vida, 1979), p. 202.

- Tema võidmine (Jesaja 11:2)
- Tema loomus (Jesaja 11:3)
- Tema elu lihtsus (Jesaja 7:15)
- Tema alandlikkus (Jesaja 42:1-4)
- Tema surm (Jesaja 53)
- Tema ülestõus (Jesaja 25:8)
- Tema võrratu valitsus (Jesaja 11:32)

Lugedes Jesaja raamatut, leiad Jeesuse rahva tema igalt leheküljelt. Aga kas tead? Ajal mil Jesaja seda raamatut kirjutas, ei olnud Jumala rahva keskel olukord hea. Seal oli igasuguseid probleeme!

Inimesed olid eemaldunud Jumalast ja kannatasid seetõttu kohutavalt.

Prohvet Jesajat kurvastas Jumala rahva olukord sügavalt. Seepärast, otsustas ta üks hetk minna templisse Jumalaga rääkima ja otsustas asetada oma rahva iga probleemi Jumala ette. Seal, templis, sai Jesaja nägemuse Jumalast, mis muutis tema mõtted, tunded ja eelkõige tema käitumise täielikult. Mida Jumal talle templis avaldas? Loeme palun koos peatüki 6, salmid 1 kuni 4:

Sel aastal, kui kuningas Ussija suri, nägin ma Issandat istuvat suurel ja kõrgel aujärjel, ja tema kuue palistused ulatusid templi seinast seina. Temast kõrgemal seisis seeravid; igapähele neist oli kuus tiiba: kahega ta kattis oma palet, kahega ta kattis oma jalgu ja kahega ta lendas.

Ja need hüüdsid üksteisele ning ütlesid: „Püha, püha, püha on vägede Issand! Kogu maailm on täis tema au!” Ja uksepiidad vabisesid hüüdjast häälest ning koda täitus suitsuga.³

---

³ 1997 tõlke versioon.

Jumal ilmutas end Jesajale! Prohvet võis vaadelda Jumalat oma troonil istumas, inglite poolt ümbritsetuna, kes olid täidetud kiirgava au hiilgusega ning laulsid väsimatult: „Püha, püha, püha on vägede Issand! Kogu maailm on täis tema au!”

Mis juhtus Jesaja elus, kui ta koges seda imelist nägemust Jumalast? Las prohvet ise ütleb teile, mida ta koges:

Siis lendas mu juurde üks seeravitest ja tal oli käes elav süsi, mille ta oli pihtidega altarilt võtnud. Ja ta puudutas mu suud ning ütles: „Vaata, see puudutas sinu huuli ja su süü on lahkunud ning su patt lepitatud.” Ja ma kuulsin Issanda häält küsivat: „Keda ma läkitan? Kes meilt läheks?”

Ja ma ütlesin: „Vaata, siin ma olen, läkita mind!”

Kui prohvet Jesaja Jumalalt nägemuse sai, siis *esimene asi mida ta koges oli tema pattude suurus*. Kui loed peatüki 5 salmid 8 kuni 30, siis leiad, et prohvet Jesaja jutlustas oma rahva pattude vastu. Aga kui ta koges Jumala nägemust, siis ta ei näidanud näpuga teiste pattude peale vaid hoopis vaatas oma pattude peale. Ta vaatas oma räpaseid huuli ja elu täis pattu!

Teine asi mida Jesaja koges pärast nägemust Jumalast, *oli Jumaliku andestuse sügavus*. Jesajat ei jäetud patu meeleheitesse, vaid talle eraldati Jumalik andustus. Tema huuli puudutati, ja ingel lausus talle: “Su süü on lahkunud ning su patt lepitatud.”

Viimasena, kui Jesaja nägi Jumalat siis ta *vastas Jumalikule kutsele julgusega*. Jesaja kuulis Issanda häält küsivat: „Keda ma läkitan? Kes meilt läheks?” Siis, ilma ühegi ettekäändeta, tema vastus Jumalale oli „Vaata, siin ma olen, läkita mind!”

Nägemus, mille Jesaja Jumala kohta sai, muutis teda täielikult: tema mõtted, tema tunded ja eelkõige tema käitumise. Jesaja elu ei olnud enam kunagi sama! Tema elu keskmeks sai Jumal ja tema Teenistus.

Ta teenis Jumalat mitmeid aastaid ja oli isegi valmis oma elu Jumala eesmärgi nimel andma.

Kui ta vanem oli, küsis üks noor prohvet temalt: „Isand, miks sa jätkad väsimatult Issanda teenimist?“

Jesaja vastas: “Kuna ühel päeval ma nägin Jumalat ja mu elu muutus täielikult!”

Lugu prohvetist ja tema kohtumisest Jumalaga, õpetab meile, et kui meie elus on nägemus Jumalast siis me saame uuteks inimesteks. Meie mõtted muutuvad, meie tunded muutuvad, ja üle kõige meie käitumine muutub. Me ei jää kunagi paigal seisvateks! Kui seisame silmitsi Jumala kutsega siis oleme alati valmis vastama: „siin ma olen. Saada mind!”

Juba pikemat aega olen endalt küsinud: Kuidas on võimalik, et mõned kristlased suudavad olla nii aktiivsed Jumala eesmärkide ellu viimisel samas kui teised tunduvad nii ükskõiksed? Ma avastasin vastuse sellele küsimusele läbi lihtsa allegooria. Astronoomide hinnangul, liiguvad planeedid, mis on päikesele lähemal, kiiremini kui teised. Merkuur liigub ümber päikesed vaid 80 Maa päevaga. Samas, Jupiteril läheb lausa 12 aastat, et teha terve ring ümber päikese. Mis on nende erinevus? Merkuur on planeet, mis on päikesele kõige lähemal ja seega liigub teistest kiiremini.⁴

---

⁴ Joanne Baker. *50 cosas que hay que saber sobre el universo* (Editorial Ariel, 2011), p. 16.

Jah, kallid sõbrad ja vennad, nagu Jesajagi kui me saame nägemuse Jumalast ja läheneme tema aule, siis kogeme pakilisust ja meie liikumine kiireneb. Saladus seisneb Temale lähemal elamises ja meie nägemuse uuendamises Tema osas!

KOKKUVÕTE

Kui sa uuendad oma nägemust Jumalast, siis su mõtted muutuvad, su tunded muutuvad ja enamgi veel su käitumine muutub.

See mis ilmnes Jesajale juhtus ka noore Carlosega. Carlos oli juba pikka aega olnud koguduse nimeline liige, kus ta käis kohal vaid kompromissi nimel; Nii nagu tema seda väljendab, siiski, ta tundis end lootusetult, lohutamatu. Ühel päeval, suure lumetormi keskel, osales ta kindla koguduse teenistusel; aga jutlustaja ei saanud kliima tõttu kohale minna. Ilma jutlustajata, astus üles üks kingissepp, et jutlustada neile vähestele inimestele, kes kohale eolid tulnud ning ta luges neile selle teksti: “Pöörduge minu poole ja laske endid päästa, kõik maailma ääred, sest mina olen Jumal ja kedagi teist ei ole!” (Jesaja 45:22). Kingissepp, kellel ei olnud mingit kogemust jutlustamise kunstis, kordas seda kirjakohta ja ütles: “Vaadake! Ei ole vaja tõsta ei jalga ega sõrme. Ei ole vaja õppida ülikoolis ega investeerida raha selleks, et teada kuidas otsida. Vaadake mind, ütleb Jumal, ja mitte iseendid. Meis ei leidu mitte mingit lohutust.”

Siis pöörates oma silmad Carlosele, ta lausus: “Carlos, paistab nagu sa oleksid kurb. Sa jääd õnnetuks kui sa ei kuuletu.” Siis ta hüüdis valjemalt: “Vaadake Jeesusele!” Tol päeval, lausus Carlus, otsustas ta vaadata Jeesuse poole ja ta elu muutus täielikult. Mis temast pärast sai? Ta sai jutlustajaks, keda tuntakse ajaloo

kui Carlos Spurgeon, jutlustajate prints. Kui Jesaja uuendas oma nägemust Jumalast, siis tema elu muutus. Kui Carlos Spurgeon uuendas oma nägemust Jumalast, siis tema elu muutus. Kui sina uuendad oma nägemust Jumalast, siis su mõtted muutuvad, su tunded muutuvad, sinu käitumine muutub. Sa ei ole siis enam nimeline kogudusse liige vaid Jumala teener, kes on valmis lausuma: „ Siin ma olen. Saada mind.”

Täna ma kutsun sind üles uuendama oma nägemust Jumalast. Ma garanteerin, et päeval mil sa seda teed, ütled just nagu Jesaja, „Issand, mina lähen.”

Kordamise küsimused

1. Miks kutsutakse Jesaja raamatut “miniatuurseks Piiblikks”?
2. Mis otsuse tegi Jesaja, kui rahvas koges raskeid aegu?
3. Millist kolme efekti koges Jesaja kui ta sai uuendatud nägemuse Jumalast?
4. Mis juhtub meie elus, kui uuendame oma nägemust Jumalast?

Issand, täida mind ja ma lähen

(Johannese 4:13-14)

SISSEJUHATUS

See uudis raputas maailma tõsiselt! Peamiste suhtluskanalite sõnul, Vene päritolu supermodell, Ruslana Kurshunova, suri oma kaheksandal korrusel asuvast korterist allakukkumise tagajärjel Manhattani linnas. Keegi ei suutnud seda ettegi kujutada. Sellel noorel neiu oli kõik käepärast: kuulsus, raha, mõjuvõim ja suurepärase tulevik ees ootamas.

Ootamatult algasid kriminaaluuringud. Tema pereliikmed keeldusid ametivõime uskumast. Siiski, pärast pikki uuringuid, jõuti järeldusele, et modell võttis endalt elu. Tema lähedane sõber vastas kui teda küsitleti, et noil päevil Kurshunova oli tundunud olevat sügavas ahastuses. Kahjuks, juhatas ahastus ta kurva lõpuni.

Õnnetuseks, just nagu too noor daam, paljud teisedki kogevad ahastavaid olukordi. Piibel tutvustab meile lugu naisest, kes oli ahastuses, aga ta leidis Jeesuses andestuse ja eesmärgi eluks.

ARENDUS

Johannese evangeelium tutvustab meile lugu naisest, kellel oli eriline kohtumine Jeesusega. Me ei tea tema nime, aga kuna ta pärineb Samaaria linnast siis teatakse teda kui “Samaaria naine.”

Enne kui loosse sukeldume on oluline mõista, et Jeesuse elu on kantud Uue Testamendi nelja esimesse raamatusse, mida tuntakse „evangeeliumi“ nime all. Sõna „evangeelium“ tähendab „hea sõnum“, seetõttu, võime järeldada, et see raamat sisaldab head uudist päästest läbi Jeesuse Kristuse isiku.

Nagu te kõik teate, on neljas evangeelium Johannese evangeelium. Võibolla mõtled: kes on Johannes? Pühakirja kohaselt oli Johannes noor mees, kes oli koos oma isaga pühendunud kalastamisele (Matteuse 4:21). Oma loomult oli ta impulsiivne ja keevalise iseloomuga, lausa niivõrd, et teda tunti kui „kõuepoege“ (Markuse 3:17), aga ühel päeval muutus ta elu täielikult.

Mees, keda enne tunti „kõuepojana“, sai tuntuks kui armastuse jünger. Ta kirjutas viis Uue Testamendi raamatut (Johannese evangeelium, kolm kirja, ja Ilmutuse raamat). Me võime öelda, et Johannes oli elav näide Jumala muutvast väest ja sellest kuidas Ta kasutab noori oma teenistuses!

Ja see oli Johannes, kes oma evangeeliumi neljandas peatükis, edastab meile loo Samaaria naisest. Lugu algab sellest, et Jeesus pöördub Galileasse, aga enne kui ta oma sihtpunkti jõuab otsustab ta teha peatuse, kuna „ta pidi minema läbi Samaaria.“ (Johannese 4:4).

Usun, et enamus teist teavad konfliktist, mis lasus Juutide ja Samaarlaste vahel. Milleks selline antagonism? Samaarlased olid osaliselt Juudid osaliselt paganlik rahvas, seetõttu pidasid Juudid neid pagendatuteks nii, et nad lausa põlgasid neid. Arvestades seda olukorda, otsustasid Samaarlased luua oma religioosse süsteemi, mis võistles Juutide süsteemiga. Nende kahe rahva vahel tõusis rassilik, religioosne ja kultuuriline sein.

Aga Jeesus tuli seda lahutus seinä maha lammutama (Efeslastele 2:14). Selle tulemusena, hoolimata Juutide ja Samaarlaste vahelistest pingetest otsustas ta astuda läbi Samaariast.

Loo kohaselt, jõudis Jeesus koos oma järgijatega Samaariasse kuskil lõuna ajal; ning samal ajal kui jüngrid läksid linna süüa ostma, istus Jeesus väikese Samaaria küla, Sühhari, kaevu äärde puhkama. Just tol momendil, päeva kõige kuumemal ajal, tuli linnast kaevu äärde üks naine, et ammutada päevaks vett.

Ühtäkki, alustab Jeesus vestlust, esitades palve: “Anna mulle juua.”
(Johannes 4:7)

Naine vastas: “Kuidas! Sina, kes oled juut, küsid juua minult, Samaaria naiselt?” (Johannese 4:9)

Isand ei astunud vaidlusse, vaid ütles hoopis otse: “Kui sa ainult teaksid Jumala kinki ja kes see on, kes sulle ütleb: Anna mulle juua!, siis sa paluksid teda ning tema annaks sulle elavat vett.” (Johannese 4:10)

Huvitav tähelepanek on see, et kui naine nägi Jeesust identifitseeris ta Jeesust kui *tavalise kõrvalise isikuna*. Me näeme, et ta vastas: “Isand, ämbrit sul ei ole ja kaev on sügav. Kust sa siis saad selle „elava vee”?” (Johannese 4:11)

Samaaria naine nägi Jeesust tavalise rändajana!

Aga kui ta jätkas Jeesusega vestlemist, siis tema vaade muutus ja ta hakkas Teda nägema suure juhina. Samaaria naine vastas Jeesusele: “Ega siis sina ole suurem kui meie isa Jaakob, kes andis meile kaevu ning jõi sellest ise, samuti ta pojad ja ta kariloomad!?” (Johannese 4:12)

Jeesus tahtis, et see naine jõuaks vaimulike asjade sügavama mõistmiseni. Just sellel põhjusel lausus ta: „Igaüks, kes joob seda vett, januneb jälle, aga kes iganes joob vett, mida mina talle annan, ei janune enam iialgi, vaid vesi, mille mina talle annan, saab tema sees igavesse ellu voolavaks allikaks.”(Johannese 4:13-14).

Sellise pakkumisega silmitsi seistes, hüüatas naine: „ Isand, anna mulle seda vett, et ma ei januneks enam ega peaks aina käima siit ammutamas!” (Johannese 4:15)

Aga enne kui Isand jätkab, demonstreerib ta naisele ilmutuse: „Mine kutsu oma mees ning tule siia tagasi.”

Naine vastas: „mul ei ole meest.”

Jeesus ütles talle „Sul on õigus, kui sa ütled: „Mul ei ole meest”, sest kuigi sul on olnud viis meest, ei ole see, kellega sa praegu elad, sinu mees. Seda sa oled õigesti ütelnud.” (Johannese 4:16-18)

Sellise ilmutusega silmitsi seistes jõudis Samaaria naine järeldusele: „See mees on enam kui lihtsalt rändur, ta on enam kui vaid juht; see mees on prohvet.”

„Isand, ma näen, et sa oled prohvet.” (Johannese 4:19)

See moment seadis üles võimaluse Jeesusele, et Jagada suurimat ilmutust üldse. Kui naine mõistis, et ta oli vaid lihtsureliku ees, kuulutas ta: „Ma tean, et tuleb Messias, keda nimetatakse Kristuseks. Kui tema tuleb, siis ta kuulutab meile kõik.” (Johannese 4:25)

Ning just sel hetkel kuuleb ta Isanda häält ütlemas: „Mina, kes ma sinuga räägin, olengi see.” (Johannese 4:26)

Sõbrad, Jeesus Kristus ilmutas end sellele vaesele ahastuses olevale naisele, kui Messias! Lugu räägib meile, kohe kui ta neid sõnu kuulis „...jättis naine oma veekannu sinna ning läks tagasi külla ja ütles inimestele: „Tulge vaadake inimest, kes ütles mulle kõik, mis ma olen teinud! Kas mitte tema pole Messias?” (Johannes 4:28-29)

Samaaria naine mõistis, et Jeesus oli enamat kui *surelik*, enamat kui *suur juht*, enamat kui *suur prohvet*. Ta mõistis, et Jeesus oli *lubatud Messias*. Ta mitte ainult ei mõistnud Jeesust vaid ka võttis Ta oma südamesse vastu!

Sõbrad, see lugu on emotsionaalne ning õpetab meile rohkeid ja rikkalike õppetunde. Aga ma tahaks pöörata teie tähelepanu kahele punktile selles loos. *Esiteks*, Ainult need, kes tunnevad Jeesuse ära kogevad oma elus muutust. Samaaria naisel oli isiklik kokkupuude Jeesus Kristusega, tänu sellele kohtumisele tema elu muutus. Kõik, kes kogevad isiklikku kohtumist Jeesusega, kogevad ka muutust! Samaaria naine oli hädas, kurb, tühi ja lootusetu. Aga kui ta kohtus Isandaga: õnn, rõõm ja lootus täitsid tema kogemust. Lubage ma ütlen teile, et sama juhtub ka teie elus. Keegi on öelnud, et kui Jeesus möödub siis midagi juhtub.

Teiseks, selle loo põhjal tahaksin täpsustada, et hetkel mil keegi kohtub Jeesusega on vaikseks jäämine võimatu. Mida tegi Samaaria naine kui Jeesus talle avaldas, et on Messias? Ta läks ja rääkis sellest teistele. Oma raamatus *Ajastute Igatsus*, kirjutab Ellen White 19. peatükis (originaal 195 p.):

Niipea kui Samaaria naine oli leidnud Päästja, tõi ta ka teised Tema juurde. Ta osutus tegusamaks misjonäriks, kui Jeesuse jüngrid. Jüngrid ei näinud Samaarias misjonipõldu. Nende mõttes keerles see suur töö, mida pidi tehtama tulevikus. Nad ei näinud, et käeulatuses oli valmimas lõikus. Kuid naise kaudu, keda põlati, sai terve linn kuulda Lunastajast. Tema tõi valguse juurde kaasmaalased. Samaaria naine esindab tööd, mille teostab praktiline usk Kristusesse. Iga ustav jünger on sündinud Jumala riigi misjonäriks. See, kes joob elavat vett, saab eluallikaks. Saaja muutub andjaks. Kristuse arm hinges on nagu allikas kõrbes, mis vuliseb kõigi jaoks ja paneb need, kes on hukkumas, janunema eluvee järele.

Kui puutud kokku Jeesusega ja jood elu veest, siis tähtsustab sinus elav soov jagada teistega Jumala suuri imesid. Issand Jeesus ütles: „Kellel on janu, see tulgu minu juurde ja joogu! Kes usub minusse, nagu ütleb Kiri, selle ihust voolavad elava vee jõed.” (Johannese 7:37-38)

On räägitud, et umbes 27 miili kaugusel kuldse värava sillast, San Franciscos, Californias, püüdis Juan Naponi lõhet. Õhtupoolikuks oli ta oma paadi juba täitnud ning seadis sihi kodu poole.

Veidi rohkem kui miili kaugusel lahest, mis avaneb silla taga, ulpisid lainetes sadu inimpäid. Ta märkas vaid osa laevast mis oli madalvees põhja läinud. Nähes nii palju inimesi veepeal püsimise nimel võitlemas täitusid tema silmad pisaratega. „ma pean päästma nii palju inimesi kui võimalik”, mõtles ta endamisi, ning asus tööle.

Tema oma oli ainuke läheduses olev laev. Ellujääjaid, kes anusid päästet, oli kõikjal ning Napoli töötas nii kiiresti kui võimalik. Ta viskas lõhed, tüki hinnaga 3000 dollarit, mis ta oli püüdnud taas ookeani, et teha rohkematele inimestele ruumi. Pärast kuus tundi tööd oli ta päästnud 54 inimest. Kuna vees oli ikka veel

inimesi, viskas kalamees vette köie, millest haarasid kinni 16 inimest ning ta tõmbas nad silla juurde.

Kui Samaaria naine kohtus Jeesusega, lausus ta samad sõnad, mis Juan Napoli: „Ma pean päästma nii palju inimesi kui võimalik.”

KOKKUVÕTE

Sõbrad, ma tahaks kokkuvõtvalt öelda, et päeval mil te **kogete ehedat kohtumist Jeesusega, ei suuda te jääda vaikseks**. Ühtlasi, lausume me sama viisi: “ma pean päästma nii palju inimesi kui võimalik.” Meid ümbritsevad tuhanded inimesed kes kogevad lootusetust ja ahastust; neil on vaja kuulda, et Jeesus ravib ja päästab. Aga keegi peab seda ütleva! Me ei saa jääda vaikseks. Täna kutsun ma teid jooma eluvett, et teist võiks saada õnnistuse kanal maailmale. Tõuske nüüd ja öelge: Issand, anna mulle juua eluveest! Tee minust õnnistuste jõgi nende jaoks, kes hukuvad ilma lootuseta! Aita mul öelda, et sina oled lootus neile, kes on ahastuses!

Kinnitan teile, et päeval mil te joote elu veest, nii nagu samaarlasest naisegagi, teiegi lausute: “Issand, mina lähen.”

Kordamise küsimused

1. Milline oli Johannese loomus enne Jeesusega kohtumist? Mis juhtus tema elus pärast?
2. Mis olukord oli Juutide ja Samaarlaste vahel?
3. Miks oli teie arvates Jeesusel vaja läbi Samaaria maa reisida?
4. Mis juhtub nendega, kes joovad eluvett?

Issand, vabasta mind ja ma lähen

(Markuse 5:19)

SISSEJUHATUS

Charles Colson, oli lähiaegade üks tuntumaid kristlike juhte. Ta paistis silma andeka kirjanikuna, aga enamgi veel, paistis ta silma inimesena, kes oli hõivatud inimestega, kes kannatasid vanglas. Minevikus aga tunti Charles Colsonit kui „kurjuse geeniust”. Ta teenis aastaid Ameerika ühendriikide presidente ning oli osaline poliitilistes skandaalides ja võimu ärakasutamises. Pärast seda, kui ta leiti süüdi mitmes tema vastu esitatud süüdistuses, mõisteti Charles Colson seitsmeks kuuks vangi, aga vanglas puudutas teda Jumal ja koges oma pattudest andestust. Sellest hetkest saadik sai temast uus inimene. Kui Colsoni pöördumine Kristlusse jõudis meediasse 1973-ndal aastal, väljendas *Boston Globe* „Kui Hr Colson suudab oma patte kahetseda, siis on lootust meil kõigil.”

Colsonit ei vabastatud mitte ainult füüsilisest vanglast, vaid ka vaimulikust vanglast. Täna soovin, et me mõtiskleksime Jeesuse väel pakkuda vabadust. Selleks kutsun ma teid avama oma Piiblid Markuse evangeeliumis, 5. peatükk, ja uurime koos, mis leidub salmides 1 kuni 20.

ARENDUS

Markuse evangeelium on teine neljast evangeeliumist. Kuigi see evangeelium ilmub piiblis teisena pärast Matteust arvavad teoloogid, et see oli tegelikult esimene evangeelium mis kirja pandi. Huvitava infokilluna tahaksin

lisada, et selle evangeeliumi nimi ei tohiks olla Markuse evangeelium vaid hoopis Peetruse evangeelium. Miks? Lihtne, kuna Peetrus oli see, kes dikteeris selle evangeeliumi Markusele. Nii et, Markuse evangeelium midagi rohkemat ega vähemat kui Peetruse poolt jutustatud kogemused tema teekonnast Jeesus Kristusega.

Enne kui jätkame, on oluline, et te mõistaksite kes Markus oli. Apostlite tegude raamatu järgi oli Markus Maria nimelise naise poeg, kes omas maja kus Peetrus ööbis pärast seda kui ingel ta vanglast vabastas (Apostlite teod 12:12). Markuse peamine nimi oli Johannes, selle pärast tuntigi teda koguduses kui Johannes Markust (Apostlite teod 12:25). Markus oli oma esimesel misjoni reisir Pauluse ja Barnabase seltsiline aga kui ta nägi misjonäri elu ohte ja probleeme, pöördus ta tagasi. Barnabas aga andis talle teise võimaluse, mille käigus sai temast Jumala poolt rakendatud tugev juht, jutlustaja ja kirjanik (Apostlite teod 15:39).

Markuse lugu demonstreerib meile teise võimaluse olulisust. On võimalik, et mõned noored, keda tunned, on kaotanud oma julguse usus. Mida neil vaja läheb? Barnabast, kes aitaks neid ning ütleks neile, et usus on neil võimalik leida uusi võimalusi!

Markus kirjutas mitmeid lugusid Jeesusest ja Tema väest meid vabastada. Aga kõikidest lugudest, mida ta on evangeeliumisse jäädvustanud, on kõige liigutavam ja dramaatilisem Jeesuse kokkupuude kurjast vaimust vaevatud Geraslasega.

Loeme koos seda paeluvat lugu Markuse evangeeliumi 5-ndas peatükis:

Ja nad tulid järve vastaskaldale gerasalaste maale. Ja kohe, kui Jeesus oli paadist välja astunud, tuli talle vastu hauakambritest tulnud rüveda vaimuga inimene, kelle

eluase oli hauakambrites ja keda keegi polnud iial saanud isegi ahelatega kinni pidada, sest meest oli küll korduvalt pandud jalaraudu ja ahelaisse, aga iga kord oli ta rebinud katki kõik ahelad oma küljest ja purustanud jalarauad, ning keegi ei suutnud teda taltsutada. Ööd ja päevad läbi viibis ta haudades ja mägedel, karjus ja tagus end kividega. Ja nähes kaugelt Jeesust, jooksis ta ja kummardas tema ette maha (Markuse 5:1-6)

Päev enne seda kohtumist, oli Jeesus koos oma jüngritega keset tormi silma (Markuse 4:35-41). Aga samal ajal kui torm ähvardas paati põhja lasta, kostus nende Isanda hääl: „jää vakka, ole vait!” (Markuse 4:39). Jeesuse käsu peale vaikis torm ja siis saabus rahu!

Järgneval hommikul, seadsid Jeesus ja tema jüngrid suuna Gerase linna lähedal oleva Galilea mere kaldale. Sinna saabudes said nad tavapäratu vastuvõtu osalisteks. Hauakambritest tuli välja mees, lohistades enda järel paksu ketti. Tema keha veritses tänu enda poolt tekitatud haavadele. Tema pikad sassis juuksed ja punased silmad jätsid mulje, et ta oli pigem metsik loom kui inimene. Vaadates seda stseeni võib tekkida küsimus: Miks see mees nii käitus? Miks elas too mees hauakambris ja piinas end? Piibel ütleb meile, et tolle mehe sees valitses „rüve vaim“ (Markuse 5:2).

Kahjuks ei toimetanud see mees oma vabast tahtest, vaid selle asemel valitsesid tema üle vaimsed kurjad jõud. Teisi sõnu ta oli demonite mõju all (Markuse 5:12).

Sõbrad, tänapäeval peavad inimesed piiblilugusid vaid väljamõeldiseks. Paljude jaoks on Saatana ja demonite olemasolu vaid vale aga lubage mul öelda, et Saatan on olemas ja tal on käsil lahing Jumala lastega. Efeslaste kirjas peatükk 6, salm 12 kinnitatakse seda: „ Meil ei tule ju võidelda inimestega, vaid

meelevaldade ja võimudega, selle pimeduse maailma valitsejatega, kurjade taevaaluste vaimudega.”

Sama moodi hoiatatakse meid ka 1 Peetruse 5:8 „Olge kained, valvake! Teie süüdistaja, kurat, käib ringi nagu möirgav lõvi, otsides, keda neelata.”

Saatan on olemas ja tema eesmärgid ei ole head. Kas te teate, mida vaenlane soovib nende inimeste eludega teha? Vaadake mida Jeesus meile vaenlase plaanidest räägib: „Varas ei tule muu pärast kui varastama ja tapma ja hukkama.” (Johannese 10:10)

Vaenlane otsib võimalust hävitada meie elusid. Ta ei taha inimeste jaoks mitte midagi head. Ta otsib võimalust täita meie elusid pimeduse, valu ja kurbusega. Samas, enamgi veel, peaksime teadma, et kuigi Saatan vägi on suur on meie Jumala vägi palju võimsam.

Lugu räägib meile kuidas vaimust vaevatud Geraslane tuli Jeesuse ette ning langes Tema jalge ette. Selles stseenis seisavad Jeesus ja Saatan taas vastakuti. Vaenlane püüab oma ohvrit orjastada ja Jeesus soovib teda vabastada. Lugu jätkub:

„Ja nähes kaugelt Jeesust, jooksis ta ja kummardas tema ette maha ja kisendas valju häälega: „Mis on mul sinuga asja, Jeesus, kõigekõrgema Jumala Poeg? Ma anun sind Jumala nimel, ära piina mind!” Sest Jeesus ütles talle: „Rüve vaim, mine sellest inimesest ära!”

Ja Jeesus küsis temalt: „Mis su nimi on?” Ja ta ütles talle:

„Leegion on mu nimi, sest meid on palju.” Ja ta palus Jeesust väga, et ta ei saadaks neid välja sealt maalt.

Aga seal oli mäe peal suur seakari söömas. Ja nad palusid teda: „Saada meid sigadesse, et me läheksime nendesse!” Ja Jeesus andis neile loa. Ja kui rüvedad vaimud olid välja läinud, läksid nad sigadesse. Ja kari sööstis järsakult järve - neid oli ligi kaks tuhat - ning uppus järves.“ (Markuse 5:6-13)

Jumala nimi olgu kiidetud! Too mees, kes oli mitmed aastad olnud kurjuse vägede ohver, sai Jeesuse poolt vabastatud. Tema emotsioonide ahelad said murtud! Tema mõistus sai taastatud! Milline vägev vabastaja on meie Jumal!

Mis juhtus pärast seda? Lugu räägib meile, et kui Jeesus vabastas tolle mehe, ta palus, et Jeesus lubaks tal Teda järgida (Markuse 5:18). Ent Jeesus ei lasknud teda jääda, vaid ütles talle: „Mine koju omade juurde ja kuuluta neile, mida kõike Issand sulle on teinud ja et ta sinu peale on halastanud!” (Markuse 5:19)

Täites Jeesuse käsku, läks see mees, kes oli eelnevalt olnud Saatana väe ohver, ja „hakkas Kümmelinnamaal kuulutama, mida kõike Jeesus talle oli teinud, ja kõik panid seda imeks.” (Markuse 5:20). Nüüd, kus ta oli vaba mees, hakkas ta teistele rääkima imedest, mida Jeesus oli tema elus teinud!

Kallid sõbrad, see lugu näitab meile et Jeesusel on vägi vabastada. Ei ole ahelaid, mida Jeesus ei suudaks murda. Ei ole vanglat, mida Jeesus ei suudaks avada. Meie Issandal ja Päästjal Jeesusel on vägi vabastada meid pimeduse võimusest. Kas kahtled selles? Vaata, mida piibel lausub kirjas Coloslastele 1:12-14: “ tänades Isa, kes teid on teinud kõlblikuks osa saama pühade pärandist valguse riigis, kes meid on kiskunud välja pimeduse meelevallast ja asetanud oma armsa Poja kuningriiki, kelles meil on lunastus, pattude andeksandmine.”

Kas said aru? Jumal, läbi Jeesus Kristuse, on vabastanud meid pimeduse võimusest. Jumala vägi on suur. Ta saab vabastada sind keigest, mis sind orjastab. Täna sa saad lahkuda sellest kohast öeldes: „ma olen vaba Jeesuses.“

KOKKUVÕTE

Mis sai Charlse Colsonist pärast vanglast lahkumist? Sama mis leidis aset kurjast vaimust vaevatud Geraslasega: Ta lahkus ja rääkis teistele Jumala imedest oma elus.

Loo kohaselt, veidi enne vanglast lahkumist, tegeles Colson oma asjadega vangla ühiselamus, kui teised vangid mängisid kaarte. Äkitselt üks mängijatest, 183cm pikkune vang, nimega Archie, hüüdis: „Hei Colson, sa oled varsti siit lahkumas. Mida sa kavatsed meie heaks teha?“

Terve tuba ootas vaikuses. Kõigi kõrvad olid kikkis, et kuulda vastust: „Ma aitan mingil viisil”, vastas Colson, „Ma ei unusta teid kunagi, mehed“.

“Jama ajad!” Hüüdis Archie, visates kaardid lauale. „Kõik ütlevad seda. Olen näinud paljusid sinu suguseid, kes tulevad ja lähevad. Kõik räägivad sama juttu kui nad siin sees on. Siis kui aga lahkuvad, unustavad nad kiiresti. Ei ole kedagi, kes meie pärast muretseks. Mitte kedagi!”

Aga täna, peaaegu 35 aastat pärast seda vestlust, tuhanded ja tuhanded kristlastest vabatahtlikud kogudustest, 113 riigist üle maailma, muretsevad nii palju, et külastavad vanglaid, aitavad vange, aitavad nende peresid, ning jagavad vangidega head uudist Kristusest.

Seda kõike tänu Colsonile, kes 1976 aastal alustas *Prison Fellowship Endowment Fund*-i (Vangla osaduse toetus fondi), mis on koos kirikutega muutunud kõige laiaulatuslikumaks vennaskonnaks, et aidata vange, ex-vange ja nende peresid.

Kurjast vaevatud keraslane hakkas kohe peale vabastamist jagama imesid mida Jumal ta elus teinud oli. Kohe pärast Charles Colsoni vabastamist algatas ta liikumise, et aidata neid, kes kannatasid vanglates üle kogu maailma. Sama moodi on ka meiega. Kui me kogeme vabadust, mida evangeelium meile pakub siis ei saa me jääda vaikseks vaid liigume hoopis edasi, et kuulutada kui imelised on Jumala teod, mida ta meie eludes teinud on.

Minu palve teile täna on, et te kogeksite vabadust, mida vaid Jeesus suudab pakkuda. Kinnitan teile, et te ei suuda jääda vaikseks vaid nii nagu mees, kes vabastati deemonitest, lausute ka teie: „Jumal, mina lähen.”

Kordamise küsimused

1. Kes oli Markus ja mida tema lugu meile õpetab?
2. Miks elas too Geraslane aheldatuna hauakambrites?
3. Mida küsis eelnevalt kurjadest vaimudest vaevatud mees Jeesuselt kui too ta vabastas?
4. Mis juhtub inimeste eludes, kui nad kogevad vabadust Jeesuses?

Issand, tervenda mind ja ma lähen

SISSEJUHATUS

Kui rändate läbi ajaloo, siis märkate, et maailma on mõjutanud mitmed suured epideemiad. Üks tuntuimaid neist on rõuged, mis saja aasta jooksul viis hauda rohkem kui 26 miljonit inimest. Me ei saa ka unustada muhkkatku, tuntud ka kui must katk, mis tappis 27 miljonit inimest. Me ei pea kaugele ajas tagasi minema, 1918 a. ilmnis Briti sõdurite laagris surmav Hispaania gripi epideemia, mis vaid kaheksa kuu jooksul nõudis rohkem kui 25 miljoni inimese elu.

On võimalik et tänu aja möödumisele ei ole need epideemiad enam inimestele tuttavad aga 2019 aasta lõpus kuulsime uut tüüpi gripi puhangust, mis ilmnis Hiina linnas, Wuhanis. Vaid paari nädalaga, läks terve linn karantiini. Päevade ja nädalate möödudes hakkas kardetav viirus levima: Hiina, Korea, Jaapan, Itaalia, Hispaania.... Lühidalt kogu maailm. See epideemia sai nime COVID-19. Hinnangute kohaselt on rohkem kui 123 miljonit inimest nakkunud ja rohkem kui 2,72 miljonit inimest hukkunud üle maailma.

Kuigi kõik need epideemiad tekitasid rahutust, on olemas epideemia, mis on surmavam kui rõuged, kui must katk ja isegi COVID-19. Täna ses sõnumis räägime sellest haigusest.

ARENDUS

Matteuse, Markuse ja Luuka evangeeliumid jutustavad meile ühest pidalitõbisest, kes lähenes Jeesusele otsides tervenemist. Evangelist Markus esitleb meile seda lugu järgmiselt:

Ja Jeesuse juurde tuli pidalitõbine, palus teda ja põlvili heites ütles talle: „Kui sa tahad, siis sa võid mu puhtaks teha!” Ja Jeesusel hakkas temast hale, ta sirutas oma käe välja, puudutas teda ja ütles: „Ma tahan, saa puhtaks!” Ja otsekohe lahkus pidalitõbi temast ja ta sai puhtaks. (Markuse 1:40-42)

Pidalitõbi –just nagu piibli õpetlased räägivad— oli valus ja rõve haigus, mis muutis sellesse haigestunud inimese rüvedaks ning selle jaoks ei olnud ravi.

Jeesuse ajal oli pidalitõbi kõige kohutavam haigus (seda tunti “nuhtlusena” või ka “Jumala sõrmena”) ning see oli väga kardetav haigus; mitte ainult selle pärast, et ta oli ravimatu vaid ka jälgede pärast mis haigus kannatanutele jättis.

- Pidalitõbist peeti täiesti töövõimetuks; füüsiliselt ja vaimselt. Ta pidi hoiduma vähemalt kahe meetri kaugusele teistest, isegi pereliikmetest.
- Pidalitõbised olid kui elavad surnud. Nad pidid kasutama musta mantlit, et neid võiks ära tunda kui üht surnute seast.
- Nad olid ühiskonnast välja tõugatud. Nad ei võinud ühegi linna seinte vahel elada; nende elamu pidi olema väljapool linnu.
- Neid peeti pühast soosingust ilma jäänuteks. Pidalitõve peeti Jumala karistuseks saadetud teatud inimestele nende pattude pärast.

Kallid sõbrad, kass suudate ette kujutada pidalitõbise valu ja ahastust? Olles täielikult lahutatud nii perest, sõpradest kui ka ühiskonnast. Kujutage ette seda emotsionaalset ja vaimset piina mis rususid pidali haigeid elades haigusega, mis pidavat olema karistus Jumalalt saadetud halvimatele patustele.

Aga lubage mul täpsustada: kuigi pidalitõbi oli kohutav haigus ei olnud see kõige hullem kõigist haigustest. On haigus, mis on veel ohtlikum, mida pidalitõbi vaid sümboliseerib. Kristlik kirjanik Ellen White räägib meile patust, kui kõige surmavamast haigusest oma raamatus Ajastute Igatsus (originaalis lk. 266)

Pidalitõbise tervendamine kujutab Kristuse tööd inimhinge puhastamisel patust. Jeesuse juurde tulnud mees oli «täis pidalitõbe.» Kohutav nakkus oli haaranud kogu organismi. Jüngrid püüsid takistada Õpetajat haiget puudutamast, sest isikut, kes puudutas pidalitõbist, loeti samuti roojaseks. Kuid Jeesus ei nakatunud. Tema puudutus andis edasi eluandva väe. Pidalitõbine paranes. *Sama lugu on patupidalitõvega: patt on sügavalt juurdunud; patt on surmav ja sellest on võimatu inimliku jõuga vabaneda.*

Pidalitõbi on ideaalne patu sümbol, mis on kõige surmavam ja hävitavam kõigist haigustest. Jutlustaja Greg Laurie loob suurepärase võrdluse patu ja pidalitõve vahel. Jutlustaja kohaselt:

- *Pidalitõbi alustab märkamatu.* Patt alustab sama moodi. Eeva ei osanud ealeski kahtlustada, et üks lihtne vestlus võiks avada kurjuse ukse sellel planeedil. Taavet ei mõelnudki, et sõduri naise poole piilumine võib perele tuua nii palju häda.
- *Pidalitõbi on pärilik.* See võib olla kurjus mis kandub põlvkonnast põlvkonda. Inimestena oleme kõik sündinud patustena. Me pärime patu oma kõige esimestelt vanematelt. Seetõttu, me ei ole patused mitte sellepärast, et teeme pattu vaid me teeme pattu kuna oleme patused.

- *Pidalitõbi laieneb kiiresti.* Sama moodi patt kasvab ja laieneb kiiresti meie hinges.
- *Viimaseks, Pidalitõbi on väga nakkav.* Patt, nagu pidalitõbigi, nakatab kõike. Patu tagajärgi ei kannata mitte vaid see, kes pattu teeb vaid ka neid, kes on ta ümber.

Mis Jeesuse ja pidalitõbise kohtumises enim esile kerkib ei ole mitte selle mehe lootusetu seisund ega häving, mis haigus ta kehale oli toonud vaid see võrratu ime mille osaliseks ta sai. “Jeesusel,” kuulutas Markus, “ hakkas temast hale, ta sirutas oma käe välja, puudutas teda ja ütles: „Ma tahan, saa puhtaks!” Ja otsekohe lahkus pidalitõbi temast ja ta sai puhtaks. ” (Markus 1:41-42)

Ellen White kirjeldab, et

Otsekohe toimus pidalitõbisega muutus. Tema lihaskude taastus, närvid omandasid tundlikkuse, korpadega kaetud nahk muutus õrnaks, jumekaks nagu lapsel.⁵

Jeesus andis tolele mehele tagasi nii tema füüsilise tervise kui ka vaimuliku tervise. Lubage mul teiega jagada midagi, mille ma avastasin selleks jutluseks õppides. Jeesuse teiste ravimisjuhtude puhul, kasutasid evangeeliumite autorid peaaegu alati kreeka keelset tegusõna *iaomai*, mis tähendab “tervendama”, aga selle pidalitõbise ime puhul kasutatakse väga iseloomulikku Kreeka tegusõna *katharizo*, mida võib tõlkida kui “puhastama.” Seda sõna kasutatakse Uues Testamendis nii füüsilise puhastamise kohta, kui ka religioosse moraalse puhtuse kohta süütuse ja laimatus kontekstis. Kokkuvõttes, Kui Jeesus ravis pidalitõbise

---

⁵ Ellen G. White. *Ajastute Igatsus*. p. 263

siis Ta andis mehele kõik terve mehe eesõigused; teda ei taastatud mitte ainult ühiskondlikult vaid ka religioosselt.

Noored, kui selles imes on miski täiesti selge siis on see teadmine, et Jumala Sõna on antidoot patu pidalitõve vastu. Mõned usuvad, et mis pidalitõbist ravis oli Jeesuse „puudutus,“ aga evangelist andis selgelt mõista, et see oli Jeesuse sõna mis ravis haige. Läbi puudutuse Jeesus—nii nagu see on Piibli tekstis esitletud—väljendas oma armu pidalitõbisele, aga Tema sõna oli see, mille tulemuseks oli tervenemise ime.

Minu kallid sõbrad, Jumala Sõnal on vägi tuua tervendust meie ellu. Jumala sõna:

Genereerib elu, loob usku, toodab muutusi, hirmutab kuradit, realiseerib imesid, ravib haavasid, edifitseerib loomust, transformeerib olukorda, annab rõõmu, ületab vastasseisu, võidab kiusatusi, inspireerib lootust, vabastab väge, puhastab meie mõistuse, toob asju olemasolusse, ja garanteerib meie tuleviku.⁶

Mis sai pidalitõbisest pärast tervendamist? Ta hakkas jagama, mida Jeesus tema elus teinud oli:

See aga läks ja hakkas igal pool kõnelema ja seda uudist levitama, nii et Jeesus ei saanud enam avalikult minna ühtegi linna, vaid pidi viibima eemal asustamata paigus. Ja kõikjalt tuldi tema juurde. (Markuse 1:45)

Ülistage Jumala nime! See, keda raviti pidalitõvest, sai misjonäriks. Kuhuiganes ta läks, kordas ta ikka ja jälle, et Jeesus on teda tervendanud. Tema rõõm oli selline, et ta ei suutnud jääda vaikseks.

---

⁶ Rick Warren. *Una vida con propósito* (Miami, FL: Editorial Vida, 2003). p. 201.

KOKKUVÕTE

Kui kogeme Jeesuse tervendavat väge siis me ei suuda vaikseks jääda. Patt on kõige surmavam epideemia, aga Jumala sõna on antidoot patule. ***Kui keegi saab vaimulikust pidalitõvest terveks, siis annab ta ka teistele teada Jumala imedest.***

Aga on ka midagi enam. Ka meid on kutsutud üles demonstreerima armu ja armastust nende vastu, kes on vaimulikud pidalitõbised. Mõni aeg tagasi, kuulsin lugu Jose Damianist, Pelgiast pärit noorest misjonärist, kes sündis aastal 1840. Ühel päeval ta kuulis, et kaunil Hawaii saarel on sadu pidalitõbiseid. “Kõik olid näljased, kandsid kaltsusid ja olid ühiskonna poolt hüljatud,” selgitasid talle koguduse juhid. “Me peaks saatma nende juurde kellegi, kes võik nendeni viia lootust Kristuses.”

Jose Damian pakkus ennast vabatahtlikuks misjonäriks. Kui ta saabus Molokai saarele ja nägi pidalitõbiste olukorda, kus nende näod, käed ja jalad olid moonutatud, ei suutnud ta seda pilku taluda ja vaatas kõrvale. Ta kolis omapead elama väikesesse onni; kus ta valmistas oma enda toidu, pesi rõivaid ja tegi kõiki muid toimetusi. Teda tülgastas vaatepilt pidalitõbiste kohutavast olukorrast ja ta ei tahtnud ise nakkuda samasse haigusse. Selle pärast keelas ta neil läheneda oma onnile, ta läks kabelisse, jutlustas ja läks tagasi onni.

Ühel päeval taipas Jose, et tema sõnad ei avaldanud mingit mõju ja lihtsalt jutlustamisest ei piisanud. Ta mõistis, et Kristuse armastus peaks end demonstreerima tegude kaudu mitte ainult sõnade läbi. Siis ta otsustas minna pidalitõbiste keskele, ta aitas neil ehitada oma onnid, kaevata kaevusid, et neil võiks vett külluses olla; Ta andis neile riideid ja toitu ning pesi ja sidus nende

haavasid. Tõesti Josest sai üks nende seast aga selle tulemusena suri Jose Damian pidalitõbisena. Aga enne oma surma sai ta suureks rõõmuks näha kuidas kõik need inimesed olid võtnud vastu Jeesuse.

Kui me kogeme Jumala sõna tervendavat imet, siis ütleme ka meie nagu see endine pidalitõbine: „Issand, mina lähen.“

Kordamise küsimused

1. Kuidas nähti Jeesuse ajal pidalitõbe?
2. Mida tuli teha nendega, kes olid nakatunud pidalitõvesse?
3. Mida pidalitõbi sümboliseerib?
4. Mida teevad need, kes on kogunud Jumala Sõna tervendavat väge?

Issand andesta mulle ja ma lähen

SISSEJUHATUS

Mõni aeg tagasi lugesin üht lugu hispaanlasest isast, kes otsustas otsida lepitust oma pojaga, kes oli lahkunud ja läinud Madridi. Täis kahetsust, pani isa järgmise teate ajalehte: "Paco, saa minuga kokku Montana Hotellis teisipäeva lõunal. Kõik on andestatud. Isa." Kuna Paco on Hispaanias väga tuntud nimi, siis kui isa hotelli jõudis, leidis ta eest kaheksasada noormeest nimega Paco, kes kõik ootasid oma isa.

Täpselt nii rahvas, inimesed vajavad meeleheitlikult andestust. Suur jutlustaja ja kirjanik kirjutas paar sõna, mis väga hästi väljendavad Jumala igatsust, et iga Tema laps kogeks andestust:

Kui meie suurim vajadus oleks olnud informatsioon, siis Jumal oleks saatnud meile harija. Kui meie suurim vajadus oleks olnud tehnoloogia, siis Jumal oleks saatnud meile teadlase. Kui meie suurim vajadus oleks olnud raha, siis Jumal oleks saatnud meile majandusteadlase. Kui meie suurim vajadus oleks olnud lõbustused, siis ta oleks saatnud meile koomiku. Aga meie suurim vajadus oli andestus, „nii et Jumal saatis meile Päästja!"⁷

---

⁷ Charles R. Swindoll. *More than 1001 illustrations and quotes from Swindoll* (Nashville, Tennessee: Nelson Group, 2007). p. 345.

ARENDUS

Johannese 8. peatükk, kirjeldab üht dramaatilist sündmust, mil Jeesus Jeruusalemma templi trepil õpetas. Järsku naine, kes oli tabatud abielurikkumise keskel, visati vägivaldselt Jeesuse jalge ette. Need olid Jeruusalemma templi vaimulikud juhid, kes naise Jeesuse jalge ette viskasid. Need juhid nõudsid, et Jeesus mõistaks kohut naise saatuse üle, nii nagu „Mooses on Seaduses“ ütlesid kirjatundjad ja variserid „käskinud niisugused kividega surnuks visata. Mida nüüd sina ütled?“ (Johannes 8:5).

Ellen White, kommenteerib seda lugu öeldes:

Nende teeseldud austus varjas salajast vandenõu. Nad haitsid siin soodsat võimalust Jeesus hukka mõista. Kui Jeesus oleks naise õigeks mõistnud, oleksid nad süüdistanud Teda Moosese käsu eiramises. Kui Jeesus oleks naisele surmaotsuse kuulutanud, oleksid nad saanud süüdistada Teda roomlaste ees oma võimupiiride ületamises.⁸

Kõik kohalolijad ootasid, et näha, mida Jeesus selle peale vastab. Aga nende pettumuseks, kummardus Jeesus lihtsalt ning hakkas sõrmega liiva sisse kirjutama. Keegi ei tea kindlalt, mida ta sinna kirjutas. Kirjatundjad ja variserid olid ärritunud, kuna Jeesus ei pakkunud nende küsimusele vastust. Kui nad Jeesust uuesti survestasid tõusis Jeesus ja ütles, „Kes teie seast ei ole pattu teinud, visaku teda esimesena kiviga!“ (Johannese 8:7). Isand kirjutas taas liivale; sõnum liivas andis naise süüdistajatele sügava löögi; üksteise järel nad lahkusid.

Kui Jeesus lõpuks tõusis ja ringi vaatas, olid hukka mõistjad läinud. Siis ta pöördus naise poole ja ütles, „Naine, kus nad on? Kas keegi ei ole sind surma mõistnud?“ Rahva ees vastas naine täis häbi, Tema ütles: „Ei keegi, Issand!“ Aga

---

⁸ Ellen White. *The Desire of Ages*. p. 460.

Jeesus ütles: „Ega minagi mõista sind surma. Mine, ja nüüdsest peale ära enam tee pattu!” (Johannese 8:10-11).

Selles võrratus loos on lootusse sõnum meile kõigile. Selgelt, me kõik märkasime kuidas Jeesus andestas ja taastas tolle naise elu, kes oli tabatud „abielurikkumise keskel.“ Läbi sõnade „Ega minagi mõista sind hukka. Mine, ja nüüdsest peale ära enam tee pattu,“ Annab Jeesus naisele teise võimaluse, andestuse võimaluse, alustada uut elu puhtuses ja pühaduses.

Teistkätt, Jeesuse sõrmega liivale kirjutamise tegu (John 8:6) sisaldab õppetundi armu ja halastuse kohta meile kõigile. Huvitav tähelepanek on see, et vaid kahel varasemal juhtumil on kajastatud Jumalat sõrmega midagi kirjutamas: kivitahvlitele (2 Mooses 31:18) ja seinale (Taaniel 5:5). Kivitahvlitele kirjutas Jumal oma Seaduse, mis on igavene; seinale kirjutas Jumal surmanuhtluse kurjale kuningale, Belsassarile.

Sellest võime järeldada, et Jumal kirjutab kivisse seda, mida Ta tahab igaveseks jäädvustada. Mis on igavene ja tagasivõtmatu. Seejärel võime endilt küsida, mida ta liivale kirjutab? Võime öelda, et liivale kirjutab Jumal seda mida ta tahab kustutada; sest, mis iganes on kirjutatud maa pinnasesse, tuulde, ja vihma kustutab aeg selle igaveseks.

Jeesuse „sõrmega maasse kirjutamine“ demonstreeris hukka mõistjatele, et andustus, taastamine ja teine võimalus uueks alguseks oli ka neile saadaval. Kord kuulsin üht lugu pastoriga⁹, kes oli oma noorus põlves kohutava patu korda saatnud, kuigi ta oli palunud Jumalalt andestust, kandis ta oma patukoormat kogu oma elu kaasas. Ta lihtsalt ei olnud kindel kas Jumal oli talle tõesti andeks andnud.

---

⁹ See illustratsioon on võetud Alice Graylt. *More stories in refreshing waters* (Miami, FL: UNILIT Publishing House, 1999). pp. 228-229.

Ühel päeval räägiti talle vanast naisest, kes nägi nägemusi. Ta kuulis, et nende nägemuste ajal pidas naine pidevaid vestlusi Jumalaga. Aja möödudes, võttis viimaks pastor julguse kokku, et külastada seda naist.

Naine kutsus ta sisse ja pakkus talle tassi teed. Külastuse lõpupoole asetas ta tassi lauale ja vaatas vanale naisele silma.

"Kas on tõsi, et näete vahel nägemusi?" ta küsis.

"Jah," vastas naine.

"Kas on ka tõsi see, et nende nägemuste ajal vestlete tihti Jumalaga?"

"Jah," vastas ta jälle.

"Nii..., Järgmine kord kui teil on nägemus ja räägite Jumalaga, kas saaksite Temalt minu eest midagi küsida?"

Naine vaatas Pastorit veidi uudishimulikult. Keegi ei olnud temalt sellist asja varem palunud:

"Jah, see teeks mind väga rõõmsaks," ta vastas. "Mida te tahate, et ma küsiks?"

"No," alustas pastor, "Kas te võiksite küsida, mis pattu teie pastor noorena tegi?"

Naine, nüüd väga uudishimulik, nõustus.

Paar nädalat möödus ja pastor külastas taas naist. Pärast järjekordset tassi täit teed, ettevaatlikult ja pelglikult, ta küsis:

"Olete jälle nägemusi näinud?"

"Jah olen," vastas naine.

"Kas rääkisite Issandaga?"

"Jah."

"Kas küsisite, mis patu ma noorest peast sooritasin?"

"Jah," vastas naine, "küsisin."

Pastor kõhkles hetkeks kartlikult ja siis küsis:

"Mida Issand teile vastas?"

Naine vaatas pastori nägu hellalt ja vastas:

"Issand ütles, et Ta ei mäleta."

Issand andestab täielikult. Prohvet Miika küsis endalt kirjutades pühast andestusest:

Kes on Jumal nagu sina, kes annab andeks süü ja läheb mööda oma pärisosa jäägi üleastumisest, kes ei pea viha mitte igavesti, vaid osutab armu, kes halastab jälle meie peale, tallab maha meie süüteod? Sina heidad kõik meie patud mere sügavustesse. (Miika 7:18-19)

See sama Jeesus, kes ulatas välja oma halastuse tolele murelikule pastorile ja tolele häbistatud naisele, ulatub sinuni, et öelda: "Ka mina ei mõista sind hukka; Mine ja ära tee enam pattu." Püha andestus on praegusel hetkel sulle saadaval. Täna kutsub Jumal sind nende sõnadega: „Tulge nüüd ja seletagem isekeskis, ütleb Issand. Kuigi teie patud on helepunased, saavad need lumivalgeks; kuigi need on purpurpunased, saavad need villa sarnaseks. (Jesaja 1:18)

KOKKUVÕTE

Mis sai loos olevast naisest? Kas ta läks oma patuse elu juurde tagasi? Ma jagan teiega, mida Ellen G. White tema kohta kirjutab:

Sellest kahetsevast neist sai Jeesuse üks kindlaimaid sõpru. Ta tasus Tema andestuse ja kaastunde tagasi läbi ennast ohverdava armastuse ja ülistuse. Hiljem, kui ta seisis murest murtuna risti jalutsis ja nägi oma Issanda näol surma agooniat

ning kuulis tema kibedat hüüet, purunes ta hing uuesti. Kuna ta teadis, et see ohverdus oli patu arvel ning tema vastutus, kui üks neist kelle sügav süü oli aidanud kutsuda esile Jumala Poja piina, oli tõesti suur. Ta tundis, kuidas valud, mis läbisid Päästja keha olid mõeldud temale; veri mis voolas Tema haavadest, pidi kustutama tema salvestatud patud; oiged, mis lipsasid Päästja huulilt, olid kutsutud esile tänu tema üleastumistele. Tema süda valutab kurbusega, mida ei olnud võimalik isegi väljendada ning ta tundis, et ennast salgav elu oli nõrk asendus igavese elu kingile, mis oli talle nii kõrge hinnaga ostetud.¹⁰

Me näeme, et pärast andestuse saamist, koges naine oma elus täielikku muutust. Tema tänu tunne Jeesuse vastu oli nii suur, et ta otsustas saada Tema üheks lojaalseimaks järgijaks. Aga me ei tohiks mööda vaadata tõsiasjast, et naine järnes Jeesusele ristini. Siis kui enamus hülgasid Jeesuse kandis tema tunnistust oma usule!

See naine, kes ühel päeval leidis andestuse, lõpetas Issanda ustava järgijana! Ta ei jäänud sinna kust Jeesus ta leidis. Ta otsustas elada Jumalale pühendatud elu! Ta valis jätta maha kõik ning kõndida õigluse ja puhtuse teed.

Kui kogeme andestust, siis oleme valmis andma Jumala nimel ära kõik, aga üle kõige ei suuda me jääda vaikseks. Nagu see naine, nii ka teie jätate seljataha kõik et järgida Jeesust ja öelda: "Issand, mina lähen."

---

¹⁰ Ellen White. *The Spirit of Prophecy*, vol. 2. p. 352

Issand, juhi mind ja ma lähen

SISSEJUHATUS

Kas te olete teadlikud, et Joonas raamat on kõige põnevam raamat terves Piiblis? Joonas raamat on püüdnud nii laste, noorte kui ka täiskasvanute tähelepanu. See raamat, mis kuulub väiksemate prohvetite hulka, on inspireerinud hümne, draamasid, maale, filme, näidendeid.

Kuigi see raamat sisaldab mitmeid Püha Kirja kõige kuulsamaid jutustusi, on see olnud ka mitmesuguse kriitika osaline. Näiteks, mitmed seavad Joonas loo kahtluse alla öeldes et, "Inimolendil on võimatu elada 72 tundi kala kõhus. Teaduslikult on see võimatu!"

Uskmatud mõnitavad Joonas lugu, kuna neil on võimatu seda uskuda. Usklike jaoks see nii ei ole. Võite küsida miks? Kuna me usume imede Jumalasse. Me usume Jumalasse, kes lahutas Punase Mere kaheks, et inimesed võiksid seda üle kuiva maa läbida! Jah, me usume imede Jumalasse. Ja teate mis? See sama Jumal näitab meile ka Joonas raamatut ning seda Jumalat soovingi ma teile tutvustada: Kõikvõimast Jumalat, valitsejat, halastajat ning täis armu, kes on alati ja jätkuvalt valmis andma võimalust neile, kes kahetsuses Tema poole pöörduvad.

ARENDUS

Joonat raamat algab Jumala poolt prohvetile antud käsuga. "Ja Issanda sõna tuli Joonale, Amittai pojale; ta ütles: „Võta kätte, mine Niinevesse, sinna suurde linna, ja jutlusta sellele, sest nende kurjus on tõusnud mu palge ette!”" (Jonah 1:1-2).

ma alustaksin küsimusega: Kuhu Joonat saadeti? Prohvet saadeti Niineve linna. Olete sellest linnast varem kuulnud? 1. Moosese raamatu 10:8-11 kohaselt kuulus Niineve Assüüria linnade, mis püstitati Nimrodi nimelise müstilise tegelase poolt, keda Püha kiri kirjeldab kui „Vägev kütt Issanda ees” (1. Moosese 10:9). Assüürlased olid pühendatud paganlike jumalate kummardajad. Nad kummardasid päikest, kuud, ja tähti. Seega, Niineve elanikud, nagu teisedki linnad olid pühendunud *ebajumala kummardajad*.

Lisaks, kirjeldatakse Niinevet kui „*veresüüga linna*“ (Naahum 3:1). See, et Piibel rõhutab just vägivaldseid omadusi Niineve elanike kohta, on sügavalt tabav. Kui vägivaldsed pidid Niineve elanikud olema? Ühes Niineve kuninga poolt kirjutatud dokumendis, kirjeldab ta oma julmuse ja vägivalla taset:

Ma ehitasin seina linna ette ja *nülgisin* kõik ülemused, kes tõusid mu vastu ning *katsin samba nende nahkadega*. Mõned neist *lukustasin ma samba sisse*, osad ma *riputasin samba külge vaiadega* ning teised ma sidusin vaiadega samba ümber. Ma *lõikasin maha jäsemed* kõigil kuninglikel ohvitseride, kes minu vastu mässasid. Ma *põletasin tulega nende seast mitmed vangid* ning paljud neist võtsin pantvangi. Mitmetel neist *lõigati maha nende ninad, kõrvad ja sõrmed ning mitmetel eemaldati silmad*. Ma ehitasin elavatest kuhja ja *lõikasin maha osade pead ning*

ma sidusin nende pead puude külge igale poole linnas. Ma põletasin nende noormehi ja vanamehi ning naisi tulega.¹¹

Sellised olid siis Niineve kuningad: verejanulised, julmad, ja vägivaldsed. Just kui sellest ei piisaks oli linn ka pühendunud *kõlblusetusele ja pahedele*. Pange tähele et Joona 1:2 ütleb Jumal, et Niineve kurjus on tõusnud temani. Huvitav on see, et samu sõnu kasutati ka Soodoma ja Gomorra elanike moraalse seisundi kirjeldamiseks. (1. Moosese 18:21; 19:13).

Seega võime järeldada, et Niineve oli linn pühendunud ebajumala teenistusele, vägivaldale ja pahedele. Tema elanikud, Joona 4:11 peatüki kohaselt, ei omanud mitte mingisugust moraalset mõistmist. Ometigi, saatis Jumal, linna mis elas avalikus mässumeelsuses, sõnumitooja kuulutama pääste sõnumut. See vägivaldne ja ebamoraalne linn sai Jumalalt teise võimaluse.

Täpselt nii, kallid lugejad, meie Jumal on Jumal, kes annab mitmeid võimalusi. Prohvet Heseieli raamatus 33:11 ilmuvad Jumala ühed liigutavamad sõnad: "Nii tõesti kui ma elan, ütleb Issand Jumal, ei ole mul hea meel õela surmast, vaid sellest, et õel pöörduks oma teelt ja jääks ellu. Pöörduge, pöörduge oma kurjadelt teedelt, sest miks peaksite surema, Iisraeli sugu!?"

Jumal pakub teist võimalust kõigile, kes nagu Niineve elanikud elavad patus ja kurjuses. Jumal annab teise võimaluse kõigile, kes on kaotanud oma moraalse sihi. Jumal pakub seda teist võimalust kuna Tema igatsus on, et "*kõik* inimesed pääseksid ja tuleksid tõe tundmisele." (1. Timoteose 2:4).

---

11 Tsiteeritud Jo Ann Davidsoni poolt. *Jonah: The book seen from the inside* (Buenos Aires, Argentina: Association Casa Editora Sudamericana, 2003). p. 44.

Tuleme nüüd tagasi Joonas raamatu juurde ja lubage ma küsin teilt ühe küsimuse: Mida tegi Joonas kui tal kästi Niinevesse minna? Kas ta täitis Jumala antud korraldust? Ma soovin, et võiksin sellele küsimusele vastata kõlava ja kindla jah-iga, aga kahjuks Piibel ütleb meile prohvet Joonas *keeldus oma kohustusest*. Palun lugege koos minuga Joonas 1:3 ja vaatame prohveti tegude jada:

Aga Joonas tahtis põgeneda Issanda palge eest Tarsisesse; ta läks alla Jaafosse ja leidis laeva, mis oli Tarsisesse minemas; ta andis sõiduraha ja astus peale, et minna koos nendega Tarsisesse, Issanda silma alt ära.

Kuhu Joonas põgenes? Ta seadis sammud Tarsisesse. Õpetlaste kohaselt asus Niineve Joonas kodust 800 kilomeetri kaugusel. Tarsis on 3000 miili läänepoole. Kas suudate seda uskuda? Jumala prohvet põgenes oma kohustuste eest. Ta liikus vastas suunas! Jumal saatis teda itta ja Joonas seadis suuna läände!

Aga Joonas mitte ainult ei hüljanud oma kohustust, vaid ühtlasi muutub *olukorra suhtes ükskõikseks*. Lugu räägib meile kuidas teel Tarsisesse Tabas Joonas laeva suur torm nii, et see peaaegu laiali lagunes (Joonas 1:4). Torm oli nii tugev, et hirmu täis madrused, viskasid kogu laeva koorma merre ja hakkasid oma jumalate poole hüüdma (Joonas 1:5). Mida tegi Joonas keset seda olukorda? Joonas „*magas sügavalt*“ (Joonas 1:5). Kas teie mõistate tema käitumist? Kuidas võis ta tormi ajal magada? Joonas mitte ainult ei põgenenud oma kohustuste eest, vaid nüüd oli ta ka ükskõikne enda ümbritseva suhtes. Kas pole mitte kurb?

Siis visati ükskõikne prohvet üle parda merre ja suur kala neelas ta alla (Joonas 1:15-17). Meil tuleb rõhutada, et see suur kala, kes prohveti neelas oli Jumala enda poolt saadetud. Aga mis eesmärgil Jumal selle kala saatis? Kas prohvet suri suure kala kõhus? Ei! Suure kala roll oli suunata Joonas tagasi eesmärgi poole, milleks ta kutsutud oli. Imepäraselt, oksendas kala Joonas kuhu? Otse Niineve kaldale (Joonas

2:10). Ning seal kõneleb Jumal Joonaga uuesti. Pange tähele, mida Piibel kolmandas peatükis salm 1 ja 2 ütleb.

Püha Kiri ütleb, et Jumal rääkis Joonaga *teist korda*. Usun, et Jumal tahab, et mõistaksime kuidas Ta annab uue võimaluse ka usklikele, kes mässumeelselt ja ükskõikselt keelduvad oma kohustusest. Jumal annab sulle teise võimaluse, kallis õde ja vend, kes on olnud ükskõikne kriisi suhtes, milles end leiame. Jumal annab sulle uue võimaluse, kallis noor, kes on korduvalt lükanud tagasi Jumala kutset. Jah, Jumal annab teise võimaluse, et sina, kes nagu Joonas ei ole täitnud Tema kutse eesmärki, võiksid seda teha.

KOKKUVÕTE

On julgustav teada, et Jumal on mitmete võimaluste Jumal. On lohutav mõista, et Jumal ei anna teist võimalust mitte ainult patust elavatele, vaid ka usklikele, kes on ükskõikselt põgenenud enda kohustuste eest. Kaua aega tagasi lugesin üht lugu noorest jalgpallurist, kes mängis California ülikooli jaoks. Meistriliiga mängu ajal õnnestus noormehel pall tagasi võita aga ta sattus segadusse ja jooksis valele poole. Meeskonna kaaslane astus vahele enne kui ta jõudis koguda punkte enda meeskonna vastu. Poolajal, istusid kõik mängijad riietusruumis maha, oodates mida treener neile selle peale ütleb. See noormees istus üksi, rätik üle näo, ja nuttis.¹²

Kui meeskond oli valmis teiseks pooleks väljakule naasma, üllatas treener meeskonda kui ütles, et samad mängijad, kes alustasid esimest poolt alustavad ka teist. Kõik lahkusid riietusruumist peale selle noore mängija. Ta ei tahtnud liigutada.

---

¹² Tsiteeritud Alice Gray-i poolt. *More stories in refreshing waters* (Miami, FL: Editorial Unilit, 1997). p. 30.

Treener pööras oma pilgu mehele kui kutsus teda teist korda ning nägi, et pisarad voolasid mööda tema põski. Mängija ütles: "Treener, ma ei suuda seda teha, ma ohustasin teid. Olen juhtinud California ülikooli häbisse. Ma ei saa seista uuesti staadiumi publiku ette."

Treener asetas oma käe noormehe seljale ning ütles: "Tõuse püsti ja tule uuesti välja. Mäng on alles poolajajas."

Sõbrad, kui mõtlen sellele loole, siis ütlen endale: milline võrratu treener! Aga kui loen Joonas lugu ja lugusid tuhandetest tema sarnastest, siis ütlen: "Milline võrratu Jumal, kes annab meile ikka ja jälle uusi võimalusi! Sõbrad, kui nagu Niineve elanikud ka teie olete elanud Jumalast kaugel siis täna pakub Jumal teile teist võimalust. Vennad ja õed, kui te olete Joonas sarnaselt hüljanud oma kohustused siis Jumal pakub ka sulle teist võimalust.

Kui koged Jumala armu oma elus, siis ütled nagu Joonas, "Issand, Mina lähen."

Kordamise küsimused

1. Milline oli Niineve elanike olemus?
2. Kuidas reageeris Joonas pühale kutsumusele?
3. Mida pidi Jumal tegema, et viia Joonas Niinevesse?
4. Kui palju võimalusi on Jumal valmis andma?

Issand, Tugevda mind ja ma lähen

(Joosua 1:9)

SISSEJUHATUS

Kõik meist on ühel või teisel viisil olnud hirmu ohvrid ning uskuge või mitte, hirm võib takistada meid saavutamast ideaali, milleks loodud oleme. Hirmu tõttu on inimesed vahetanud töökohti või kolinud riigi teise otsa, sulgenud end kodudesse või läinud varjupaika. See võib olla uskumatu aga hirm võib takistada müüjat oma kaupa pakkumast või noort meest oma armsama kätt palumast; positsiooni otsijat oma juhatajaga rääkimast või firmajuhti põhjanevat otsust tegemast ning tõe otsijat enda elu Jumalale andmast.

Kallid sõbrad, hirm ei diskrimineeri inimeste vastu ega pane tähele vanust. See tabab nii nõrku kui tugevaid. See kummitab nii noori kui vanu, rikkaid ja vaeseid. Isegi need, kellel tundub kõik olemas olevat: kuulsused, kandelased ja juhid, tunnistavad laiast hirmude valikust.

Kes võiks näiteks ette kujutada, et Caesar Augustus, suur Rooma imperaator, kartis pimedust? Või ,et Napoleon Bonaparte, suur sõja strateegia spetsialist ja geenius kartis kasse. Et Richard Nixon Kartis haiglaid ja et George Washington kartis hirmsasti, et teda maetakse elusalt. Enamgi veel, kes oleks võinud arvata, et Johnny Depp, näitleja, kes on olnud lähiaastate kõige tasuvamate filmide peaosas mänginud, kardab kloune. Et Michael Jordan, Korvballi superstaar, omab haruldast hirmu vee alla minemise vastu; ja et Oprah Winfrey, üks kõige tuntumaid naisi maailmas, kardab otsuseid langetada.

ARENDUS

On ääretult tabav, et Piibel, kui suurepärase raamat, tegeleb hirmu teemaga sügavuti. Õpetlaste sõnul ilmub termin "*ära kard*" umbes 365 korda läbi pühakirja, mis teeb sellest kõige tihemini korratud käsu. Teisalt, sõna "*hirm*" ilmub rohkem kui 200 korda, lisaks "*hirm*" ja "*terror*" rohkem kui 100 sada korda veel juurde. Selleks, et sa ei arvaks, et Piibli tegelased olid kartmatud: Püha Kiri ütleb, et üle 200 isiku kartsid.

Vana Testament toob meieni loo mehest nimega Joosua, kes oli Iisraelis tunnustatud juht. See mees, ühe austatud kristliku kirjaniku sõnul, oli sõjamees "vapper, otsusekindel, püsiv ja tarmukas, äraostmatu ning vaba isekatest huvidest tema hoolde usaldatud inimeste eest seismisel. Ennekõike aga innustas teda elav usk Jumalasse."¹³

Aga, vaatamata oma kangelaslikkusele ja julgusele, võitles Joosua hirmuga. Püha Kiri ütleb meile, et Jumal kord lausus talle:

Mooses, mu sulane, on surnud. Ja nüüd võta kätte, mine üle Jordani, sina ja kogu see rahvas, maale, mille ma annan neile, Iisraeli lastele! Kõik paigad, kuhu teie jalatald astub, annan ma teile, nagu ma Moosesele olen öelnud: kõrbest ja siit Liibanonist kuni suure jõeni, Frati jõeni, kogu hettide maa kuni suure mereni päikeseloojaku pool saagu teie maaalaks. (Joosua 1:2-4)

Joosua ees seisid suured väljakutsed. Esimene neist oli Moosese asendamine. Kellegi asendamine ei ole kunagi kerge ülesanne, aga Moosese suguse juhi

---

¹³ Ellen White. *Patriarhid ja Prohvetid*. p. 390

asendamine teeb asja veel keerulisemaks. Mooses, nii kuidas Piibel teda kirjeldab ja ajalugu kinnitab, on nimetatud üheks parimaks meheks, keda maailm on eales tundnud. Tal ei olnud võrdväärset ei tatistina, juhina, vabastajana, kirjanikuna, poeedina ega prohvetina. Aga on oluline lisada, et Piibel ühtlasi ütleb meile, et "Issand kõneles Moosesega palgest palgesse, nagu räägiks mees oma sõbraga." (2. Moosese 33:11). Sellist juhti pidigi Joosua asendama. Vastuvaidlematult, tema ülesanne ei olnud üldse kerge.

Teine väljakutse, millega Joosua pidi silmitsi seisma oli "Jordani ületamine." Jordani jõgi on Palestiina üks olulisimaid jõgesid. See jaotab riigi kaheks: Lääne Palestiina, olulisim ja rikkaim osa; ning Transjordan. Tavaliselt ei olnud Jordani ületamine probleemiks, aga hetkeks kui Joosua käsu sai olid asjaolud muutunud. Oli kevadine aeg ning selleks hooajaks ajas jõgi üle, mis tegi ületamise peaaegu võimatuks. Peame ka meeles pidama, et Joosua juhtis umbes kahe miljoni pealist rahvamassi. Inimlikult vaadates, tundus Jordani ületamine võimatu missioonina

Viimaks pidi Joosua veel "*vallutama maa.*" Et maad omada pidi Joosua juhatama Iisraeli armeed tundmatute rahvaste vastu, kes ületasid neid inimeste ja relvade arvus. Peale selle olid Kaanani linnad müüritud kindlused, mis olid kõrged ja võimatu langetada. Selle tulemusena seisis Joosua silmitsi suurte ja väljakutsete rohkete tingimustega proovides asendada ajaloo kõige silmapaistvamat juhti. Ühtlasi organiseerides rahva toimetamist üle Jordani paisunud kallaste, ning seistes silmitsi hirmuäratavate külade, armeede ja linnadega. Mida teie meelest Joosua kõige selle keskel tundis?

Joosua oli hirmul. Tegemist on sama hirmuga, mida tunneb üksik ema, kes peab oma last üksinda kasvatama. Ta tundis sama hirmu, mida tunneb immigrant, kes on sisenenud tundmatusse riiki. Ta tundis sama hirmu, mida tunneb õpilane, kellel ei ole raha et maksta oma õpingute eest. Ta tundis sügavat hirmu

ebaõnnestumise ees. Aga just siis kui hirm puudutas tema südame ust tuli tema juurde Jumala Sõna:

Ole vahva ja tugev, sest sina pead andma sellele rahvale pärisosaks maa, mille ma vandega nende vanemaile töötasin anda neile! Ole ainult vahva ja hästi tugev, tehes hoolsasti kogu Seaduse järgi, mille mu sulane Mooses sulle andis; ära kaldu sellest ei paremale ega vasakule, et sa võiksid teha targasti kõikjal, kuhu sa lähed! Ärgu lahkugu see Seaduse raamat sinu suust, vaid mõtle sellele päeval ja öösel, et sa peaksid hoolsasti kõike, mis sinna on kirjutatud, sest siis õnnestub su teekond ja siis on sul kordaminek! Eks ole mina sind käskinud: Ole vahva ja tugev! Ära kohku ja ära karda, sest Issand, su Jumal, on sinuga kõikjal, kuhu sa lähed!" (Joosua 1:6-9)

Jumal ütles Joosuale, mil ta seisis silmitsi hiiglaslike väljakutsetega "*ära karda*." Ta andis Joosuale ka kolm erilist garantiid, mis aitavad tal ebaõnnestumise hirmust üle saada. Esimene garantii oli Jumala lubaduse kinnitus. Maa, mida Joosual tuli vallutada oli juba nende kätte toodud aastaid tagasi. Jumal oli lubanud Kaanani maa Aabrahamile, Iisakile ja Jaakobile. Seega Joosua ei pea oma väljakutsed kartma, kuna püha lubadus garanteeris tema võidu.

Teine garantii, mille Jumal andis oli Oma ligiolu kindluse. Jumal ütles talle, "Ole vahva ja tugev! Ära kohku ja ära karda, sest Issand, su Jumal, on sinuga kõikjal, kuhu sa lähed" (Joosua 1:9). Kui Jumala ligiolu meid saadab siis hirmul ei ole põhjust meiega olla. Ükskõik kui paljude väljakutsetega oma teel Joosua silmitsi seisis, talle oli garanteeritud, et Jumal seisab ta kõrval ja annab võidu ta kätte.

Viimaseks, Jumal andis Joosuale Oma Sõna väe:

Ärgu lahkugu see Seaduse raamat sinu suust, vaid mõtle sellele päeval ja öösel, et sa peaksid hoolsasti kõike, mis sinna on kirjutatud, sest siis õnnestub su teekond ja siis on sul kordaminek! (Joosua 1:8)

Selleks, et Joosua suudaks oma hirmudest üle saada tuli tal vastu võtta, uskuda, mõtiskleda, kuuletuda, ja elada Jumala Sõna. Vaid Jumala Sõna sai talle anda piisavalt jõudu, et ületada oma hirme.

Tänu Jumala Sõna väele, Sai Joosua jõu seista oma hirmudega silmitsi ja täita Jumala poolt usaldatud missiooni. Mu sõber, Vaid Jumala Sõna annab meile jõudu seista silmitsi eesseisvate väljakutsetega julguse ja tugevusega. Kuulus kirjanik, rääkides Jumala Sõna väest ütles:

Piibel on kõige suurem julgustusse allikas, mis on saadaval. Kui seda loeme siis transformeerume, kuna see on elav raamat. Kui kardame läbikukkumist või tunneme nagu oleksime läbikukkunud siis Jumala sõna peaks olema meie peamine prioriteet. Sõnad mis sealt leiame täidavad meie südame ja mõistuse tugevuse ja julgusega. Mida rohkem Jumalale ja Tema sõnale keskendume, seda vähem ruumi jätame hirmule."¹⁴

Aga selleks et Jumala Sõna vägi võiks meie elus reaalsuseks saada tuleb meil kolm sammu astuda:

- *Esiteks: tunnista selle autoriteeti.* Meil tuleb meeles pidada, et Piibel on ülim tõe autoriteet. Prohvet Jesaja sõnastab selle hästi oma kirjutises, „Õpetuse ja tunnistuse juurde! Kui nõnda ei kõnelda, siis ei ole koitu.“ (Isaiah 8:20).
- *Teiseks, sisenda endasse selle õpetused.* Meil ei piisa vaid Püha Kirja autoriteedi aktsepteerimisest, meil tuleb need õpetused ka omastada. Meil tuleb veeta aega uurides Jumala sõna ja mõtiskleda selle suurte tõdede üle. Kuningas Taavet mõistis seda kui kirjutas: "Õnnis on inimene, kes ei käi

---

14 David Jeremiah. *What are you afraid of?* (Carol Stream: IL, Tyndale House Foundation, 2014). p. 118.

õelate nõu järgi ega seisa patuste tee peal ega istu pilkajate killas, vaid kel on hea meel Issanda Seadusest ja kes uurib ta Seadust ööd ja päevad." (Psalm 1:1-2).

- *Kolmandaks: Rakenda selle põhimõtteid.* Püha Kirja autoriteedi tunnistame ja selle sisendamine on kasutu kui me ei ole valmis seda rakendama. "Aga olge sõna tegijad ja mitte üksnes kuuljad, pettes iseendid." (Jaakobuse 1:22).

KOKKUVÕTE

Mõni aeg tagasi nägin huvitavat intervjuud ühe kuulsa pesapalli mängijaga. See mees rääkis kuidas ta oli aastaid elanud tühja elu. Ta otsis lohutust alkoholist ja pidudest, et seda olukorda tasakaalustada. Aga ühel päeval, mõjutas teda Jumala Sõna vägi ning tema elu muutus täielikult. Mis mind selle intervjuu juures kõige enam tabas, oli hetk kui temalt küsiti: Mis on sinu karjääri kõige suurem saavutus? Intervjuu läbiviijat üllatas endise mängija vastus, "Kristuse tundmaõppimine ja Tema teistele teatavaks tegemine."

Minu sõbrad, kui Jumala Sõna vägi meid tabab siis see tugevdab meid ja oleme võimelised ütleva, et suurim asi mida saavutada võime on Jeesuse Kristuse tutvustamine teistele. Kui saate Jumala Sõna väe oma ellu, siis ütlete nagu Joosua, "Issand, mina lähen."

Kordamise küsimused

1. Mis väljakutsetega seisis Joosua silmitsi?
2. Millised kolm võidu garantiid andis Jumal Joosuale?

3. Mida pidi Joosua Jumala Sõna osas tegema?
4. Mis kolm sammu tuleb meil Jumala Sõna osas teha?

Issand, võimesta mind ja ma lähen

(Ap 1:8)

SISSEJUHATUS

On üks lugu kahest misjonärist, kes sattusid Niagara juga imetlema. Nende imetluse hetkel lausus üks neist: "olen veendunud, et see on suurim kasutamata jäänud jõuallikas terves maailmas." Sellise väitega silmitsi seistes, vastas teine misjonär, "See ei ole tõsi, kallid vend. Suurim kasutamata jäänud jõuallikas on Püha Vaimu isik."

Ma täielikult nõustun selle väitega, mu sõber. Püha Vaimu isik edastab Jumala laste eludesse erilist vaimulikku väge. Apostlite tegude raamatus peatükk 1, salm 8 ütleb Piibel meile: " te saate väe Pühalt Vaimult, kes tuleb teie üle, ja te peate olema minu tunnistajad Jeruusalemmas ja kogu Juuda- ja Samaariamaal ning ilmamaa äärteni."

ARENDUS

Jumala Sõna uurides jõuma mõistmiseni, et Püha Vaimu vägi võimestab Jumala lapsi ja muudab nad tavalistest inimestest erilisteks inimesteks. Võime näiteks tuua Sauli, Iisraeli esimese kuninga. Ajalugu ütleb, et Saul oli tavaline inimene rahva seas. Isegi kuningaks määramise päeval oli ta nii hirmunud, et varjas end (1. Saamueli 10:22). Tema ees seisva suure vastutuse ees tundis Saul end võimetuna. Sellele vaatamata määras prohvet Saamuel ta kuningaks. Kas teate, mis

edasi juhtus? Pange tähele, mida ütleb 1. Saamueli 11:6 meile: " Kui Saul neid sõnu kuulis, siis tuli Jumala Vaim võimsasti ta peale" Kuningas Saul oli täis Püha Vaimu väge ning läks hirmust julgusesse. Kui Püha Vaimu vägi tema peale tuli, oli ta valmis vastu seisma ees seisvatele väljakutsetele.

Lubage mul tuua teile veel üks näide: kas mäletate seda noort meest nimega Simson? Piibli järgi on ta olnud füüsiliselt kõige tugevam mees, kes eales olemas on olnud. Simsoni vägitükid on erakordsed:

- Ta rebis lõvi oma kätega laiali (kohtumõistjate 14:6).
- Ta seisis üksi silmitsi suure armeedega (kohtumõistjate 15:14).
- Ta lammutas linna väravad ja kandis neid oma õlgadel (Kohtumõistjate 16:3).

Simsoni erakordseid ettevõtmisi vaadates on paljud soovinud selgitada, et need olid tema loomuliku jõu tulemus. Teised on jõudnud järeldusele, et tema juuste pikkuses oli mingi maagiline jõud. Kuid Piibel ei toeta ühtegi neist selgitustest. Püha Kiri teeb pigem selgeks, et Simsoni vägi asus Pühas Vaimus. Iga kord, kui Piibel esitleb Simsoni poolt tehtud suurt tööd, seostatakse seda Jumala Vaimuga. Pange tähele järgmisi salme:

- Aga Issanda Vaim tuli võimsasti tema peale ja ta kiskus lõvi lõhki, otsekui oleks ta kitsetalle lõhki kiskunud, kuigi tal ei olnud käes mitte midagi; oma isale ja emale ta aga ei jutustanud, mis ta oli teinud. (Kohtumõistjate 14:6)

- Kui ta jõudis Lehhisse, siis hõiskasid vilistid temale vastu; aga Issanda Vaim tuli võimsasti ta peale ja siis olid köied ta käsivartel otsekui tules kõrbevad linased lõngad ja tal sulasid köidikud kätelt. (Kohtumõistjate 15:14).

Kas märkasite seda? See ei olnud Simsoni füüsiline jõud, mis võimaldas tal suuri tegusid korda saata! Ta suutis kõiki neid asju teha, sest Jumala Vaimu vägi tuli tema peale!

Samamoodi võime mainida apostel Peetrust. Kui meie Issand Jeesus teda kutsus, oli Peetrus kalur (Luuka 5: 1–11). Kolm ja pool aastat kõndis Peetrus koos Issandaga. Kuid just lõpus, kui Jeesus arreteriti ja viidi karistuse saamiseks juudi kohtu ette, eitas Peetrus selle asemel, et ennast julgelt Meistri kõrvale asetada, Jeesust kolm korda (Johannese 18: 25–27). Miks Peetrus salgas Issandat? Lihtne: hirmust. Ta kartis juudi preestrite ja juhtide võimu. Suurima vajaduse ajal ei olnud ta nõus sihtmärki kaitsma.

Kuid Peetrus parandas meelt ja Jeesus andis talle andeks ning taastas ta (Johannese 21: 15–17). Siis saame näha Peetrust, kes tõusis julgelt jutlustama ilma vähimagi hirmumärgita (Ap 2: 14–40). Samuti näeme teda silmitsi seismas juudi preestrite ja juhtidega (Apostlite teod 4: 5–8). Isegi kui teda ähvardas surm, ütles ta julgelt: "Me peame kuuletuma pigem Jumalale kui inimestele" (Ap 5:29). See, kes ühel päeval eitas Jeesust surmahirmus, tõuseb nüüd üles ilma igasuguse hirmuta!

Kuidas sai selline erakordne muudatus aset leida? Peetrus oli täis Püha Vaimu väge. Nelipühapäeval võtsid Peetrus ja teised apostlid Püha Vaimu vastu ja said võimestatud missiooni täitmiseks (Apostlite teod 2: 4). Selle tulemusena suutis apostel Peetrus ilma hirmuta üles tõusta ja kuulutada ristisõnumit.

Sõbrad, Püha Vaim võimestab Jumala lapsi. Kes oleks võinud öelda, et Kristuse jüngrid, enamus neist tavalised inimesed, puudutavad inimesi üle kogu maailma? Keegi ütles:

Apostlikul ajastul Risti võidud jätkusid. Vastuseis hajus. Paganate templid tühjendati ja pöördunute arv paljunes tuhandetes. Rahata said kristlased üle enda ümber asuvast rikkuste konföderatsioonist; korraliku koolihariduseta ajasid nad tuttavad ja tuntud rabid segadusse; ilma poliitiliste või sotsiaalsete jõududeta osutusid nad sanhedrinist tugevamaks; ilma preesterluseta trotsisid nad preestreid ja nende templit; ja ilma sõdurita olid nad võimsamad kui Rooma leegionid. Nii tulid nad Rooma kotkale risti peale istutama.¹⁵

Just, mu sõbrad. Kui Püha Vaim võimestab inimesi ja eriti kogudusi, juhtuvad suured asjad. Kui me täna suuri töid ei näe, siis sellepärast, et Jumala Vaimu isik on võrrandist välja jäetud. Kas teate, kes teeb Issanda heaks suurimaid töid? Lubage mul jagada seda võimsat tsitaati raamatust Ajastute Igatsus, lk 250:

See, kes armastab Kristust rohkem, teeb rohkem head. Pole piiri inimese kasulikkusel, kes, loobudes isekusest, teeb ruumi Püha Vaimu tööle oma südames ja elab Jumalale täielikult pühendatud elu.

Kui Jumala Vaim võtab üle meie elu iga osa, töötame me sama jõuga, nagu töötasid Kristuse apostlid. Seetõttu on meie suurim vajadus paluda, et Püha Vaimu vägi tuleks meie koguduse iga liikme - iga noore, lapse ja täiskasvanu - peale. Kui Püha Vaim täidab meie elu, näeme Jumala imesid.

Lugu räägib, et 26-aastane mees Evan Roberts oli juba 13 aastat palvetanud, et tema elu kontrolliks täielikult Püha Vaim. Ta palus, et Jumal annaks talle terve

---

15 Leroy E. Froom. *The Coming of the Comforter* (Miami, FL: Asociación Publicadora Interamericana, 2010). p. 121.

südame, mis on täielikult pühendatud Jumala kuningriigile. Evan palvetas sageli hilisõhtul ja palus oma kiriku noorte ja täiskasvanute pärast. Ta palvetas, et Jumal külastaks Walesi linna taaselustamise väega. Kõmri ärkamine algas noorte kogunemisel Evan Robertsi kirikus. Evan julgustas oma sõpru otsima Püha Vaimu, et oma elusid täita. Püha Vaim puudutas nende südant ja 16 noort inimest aktsepteerisid Jeesust Kristust oma Issanda ja Päästjana. Selles tagasihoidlikus külakirikus alguse saanud elustamissädemed sütitasid kogu riigis taaselustamise leegid. Hinnanguliselt võttis üheksa kuu jooksul väikeses Walesi riigis Jeesuse vastu umbes 100 000 inimest, kuriteod lakkasid, inimesed muutusid Jumala armu läbi.

See suur vaimne taas elustumine sai alguse alandlikust noormehest, kes palus, et Püha Vaimu vägi täidaks tema elu. Noor mees Evan Roberts ja tema sõpruskond, kes tõsiselt Püha Vaimu väe pärast nutsid, muutsid tervet rahvast.

Midagi sarnast juhtub siis, kui igaüks meist otsustab tõsiselt Püha Vaimu täielikku osalust paluda. Kui see juhtub, täidetakse uuesti Apostlite tegude 1:8 sõnad: "vaid te saate väe Pühalt Vaimult, kes tuleb teie üle, ja te peate olema minu tunnistajad Jeruusalemmas ja kogu Juuda- ja Samaariamaal ning ilmamaa äärteni."

KOKKUVÕTE

Püha Vaimu vägi transformeerib tavalised inimesed efektiivseteks vahenditeks missiooni täitmiseks. Tahan teid täna üles kutsuda koos nõudma Püha Vaimu väge. Meie palve peab olema nagu järgnev hümn:

Hõlju mu üle Püha Vaim,
Pese mu värisev süda ja kulm.
Täida mind oma pühadusega;
Tule, oh tule täida mind nüüd.

Täida mind nüüd, täida mind nüüd,
Jeesus, tule täida mind nüüd;
Tule täida mind oma pühadusega;
Tule, tule täida mind nüüd.

Jah, mu sõbrad, kui Püha Vaimu vägi täidab meie elud siis lausume nagu Saul, Simson, Peetrus ja jüngrid, "Issand, mina lähen."

Kordamise küsimused

1. Mis juhtus Sauli elus kui Püha Vaim ta ellu tuli?
2. Mis oli Simsoni jõu allikas?
3. Millal täitis Püha Vaim Peetruse ja jüngrite elud? Mis juhtus pärast seda?
4. Mis peaks meie palve olema?